

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De scholari Parisiensi, qui ob nimiam contritionem confiteri non potuit,
cuius peccata in scedula scripta, diuinitus sunt delata, cap. 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Papa, propter inuasionem iam dicti Episcopatus, auxilio Philippi frater, collecto exercitu, profectus est in Italiam, ipsum Papam debellare; quem etiam in diuersis locis, quod dictu horribile est, ardentibus candelis excommunicauit. Postea verò in odium Imperatoris Ottonis, officio & beneficio restitutus est. Vir iste sæpe & valde, vt iam dictum est, cecidit, nescio utrū surrexit in fine per cōtritionē: hoc scio, quòd legatio in qua hominem deposuit, multæ dissentionis seminarium fuit. APOLLONIVS: Sæpe quosdam vidi cadere, & per pœnitentiã resurgere, sed quòd quidam fortiùs resurgant, probari mihi vellem exemplis.

CAPVT X.

CÆSARIVS.

ANNVS modò vicesimus est secūdus, plus minus, eo tempore quo ad ordinē veni, qui fuit ab incarnatione Domini millesimus ducētesimus vno minus, in quo tale quid à viris religiosis & literatis, vt sunt Abbates & Scholastici, contigisse Parisijs veraciter intellexi. Erat ibi iuuenis quidā in studio, qui suggerēte humani generis inimico, talia quædam peccata commiserat, quæ obstante erubescētia, nulli hominum confiteri potuit: cogitans tamen quæ malis præparata sunt tormenta gehēnæ, & quæ bonis abscondita sunt gaudia perennis vitæ, timens etiam quotidie iudiciū Dei super se, intus torquebatur mortu conscientię, & foris tabescebat in corpore: quid plura? tandem miserante Deo timor ille seruilis verecundiam vicit, qui sicut seta filum, charitatem inducere consuevit. Veniēs ad S. Victorē, Priorē vocauit, & quia confitendi gratia venisset indicauit. Ille paratus ad tale officium, sicut omnes sunt fratres eiusdem monasterij, statim venit, in loco ad hoc deputato sedit, præmissaq; exhortatione, iuuenem cōfiteri volentem expectauit. Mirares; tantam hora eadem pius Dominus, cuius natura bonitas est, cuius voluntas potestas est, cuius opus misericordia est, cordi eius cōtulit contritionem, vt quotiēs confessionem inciperet, totiēs singulibus intercepta vox deficeret; in oculis lacrymæ,

E 2

suspiria

Post lapsum quosdam fortius resurgere.

August. tract. 9. in Epist. Ioan.

fuspria in pectore, singultus erant in gutture. Hæc ut vidit Prior, dicebat scholari; vade scribe peccata tua in scedula, & defer ad me. Placuit consilium iuueni, abiit, scripsit, die altera rediit, & si confiteri posset iterum tentans, ut prius defecit: & cum nil proficeret, scedulam Priori porrexit. Legit Prior, & obstupuit, dixitque iuueni; Non sufficio tibi solus dare consilium, vis ut ostendam Abbati? Et licentiauit ei. Venit Prior ad Abbatem, & porrexit scedulam legendam, rem ei per ordinem exponens. Quid deinde gestum sit, audiant peccatores & consolentur, desperati & recreentur. Mox enim ut Abbas cartulam ad legendum aperuit, totam eius continetiam deletam inuenit. Impletumque est in eo, quod Dominus per Isaiam dicit: Deleui ut nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua. Et ait Abbas Priori: Quid legam in scedula ista? nihil in ea scriptum est. Hæc ut Prior audit, scedulam simul cum Abbate respexit, dixitque ad illum; Sciat pro certo paternitas vestra, supradictum iuuenem in hac scedula scripsisse peccata sua, & cum à me fuissent lecta, vobis etiam donavi legendam; sed, ut video, misericors Deus, qui maximam iuuenis contritionem attendit, culpam iam sufficienter punitam iuste deleuit. Deletio siquidem totius scripti, abolitionem significat totius delicti; & aduocantes scholarem, ostenderunt scedulam, dicentes eius peccata diuinitus esse deleta; quam cum perspexisset, & ex signis bene cognouisset, in tantum cor eius ex magnitudine gaudii est dilatatum, in quantum prius ex magnitudine tristitiæ fuerat angustiatum: & nullam ei iniungentes satisfactionem, monuerunt, quatenus Deo de perceptis beneficijs gratias ageret, atque de cætero cautius viueret. Ecce iuuenis iste, ut satis videretur, ante ruinam imperfectus fuit, cecidit, & perfectus surrexit. APOLLONIVS: In quo fuit perfectus? CAESARIUS: In charitate. APOLLONIVS: Quæ est perfectio charitatis? CAESARIUS: Quando mens non est sibi conscia alicuius peccati mortalis siue venialis, libera non solum à culpa, sed etiam à pœna. Et puto, si sæpeditus clericus de-

cessisset

Isaia 44.

cessisset in tali statu, minimè sensisset pœnam purgatoriam, quia perfecta charitas consumit plumbum & stipulam, culpam & pœnam. Hęc est opinio multorũ; alij dicunt etiam viros perfectissimos secum trahere fœnum & stipulam. APOLLONIVS: Miror quare non fuerint peccata eius deleta, antequam Priori essent ostensa. CAESARIVS: Ne superflua videretur confessio, sine cuius desiderio nulla sit remissio: ipsa etiam confessio, propter erubescenciam, maxima pars est satisfactionis: nam in primo cõtritionis pũcto, dimissa fuerat ei culpa, deinde contritione inardescente & confessione accedente, deleta est pœna. APOLLON. Non miror minùs contritionem huius hominis, quã Mariæ, cui tantùm lacrymanti & nil dicenti voce Salvatoris dictum est: Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum. CAESARIVS: Ex quo mentionem fecisti Mariæ Magdalenæ, dicam tibi de mira contritione cuiusdam mulieris luxuriosæ, in qua nostris temporibus Christus non minora ostendit gratiæ suæ miracula, quàm olim in Maria.

Luc. 7.

CAPVT XI.

IN diuersis locis, à diuersis personis, hoc quod dicturus sum audiui. Ante hoc quadrienniũ, eodem, si bene memini, anno, quo defunctus est Innocentius Papa, mulier quædam igne libidinis succesa, proprium adamauit filium, de quo concepit & peperit filium alterum. Terrore tam nephariæ commixtionis percussa, quolibet momento timens se tradi Satanæ, vel morte subitanea interire, Deo miserante de satisfactione anxiami cœpit. Præhibito prius consilio sacerdotis sui, infantulum secum tollens, ita enim mihi dictum fuisse puto, Romam venit, & cum multa importunitate domini Innocentij Papæ oculis se ingessit, cum tantis lacrymis & clamoribus cunctis audientibus faciens confessionem, vt omnes verteret in stuporem: gestauit in brachijs infantem, commissi facinoris testem. Videns dominus Papa in muliere tantam contritionem, & quia verè esset pœnitens, misericordia motus super eam, sicut prudens medicus, volens

E ;

infirm-